Kunsten at diskutere

Bismillahir Rahmanir Raheem

En af de største evner et menneske kan besidde, er evnen til at overbevise folk om sine idéer, via diskussion. Et karaktertræk hos den effektive *Da'wah*bærer er evnen til at lytte, forstå og svare på fremragende vis.

Alt for ofte fejler folk i at opnå dette og de opnår kun evnen til at dominere og diktere overfor andre. Det er tydeligt, at mange af os ikke vil tolerere, at andre fremlægger holdninger, som er anderledes end vores egne. Og mange muslimske forældre vil fortælle deres børn, om de kan eller ikke kan udføre en bestemt handling, således at barnet vil adlyde deres forældre på grund af frygt, men ikke på grund af overbevisning. Ofte vil disse børn skjule deres ulydighed overfor deres forældre.

Der kan også opstå forargelse, når andre ikke får lov til at fremlægge deres forskellige synspunkter, eller når deres spørgsmål ikke besvares eller afvises som irrelevante. Det kan være, at en *Da'wah*bærer vil forsøge at overbevise nogen om, at kun den islamiske stat reelt vil løse Ummahs problemer, men han tager slet ikke argumentet fra personen, han taler med, i betragtning.

Derimod dikterer han, hvad han er overbevist om, og lukker dørene for diskussion. Denne attitude vil medføre anstrengte forhold, og dette er en yderligere barriere, hen imod at vinde den anden person over til dit synspunkts side. Så det er ikke overraskende at se, at forskellige medlemmer af islamiske grupper, forældre og børn, søskende, muslimer og ikke-muslimer, regenter og deres borgere, har et anstrengt forhold.

Og det mest farlige forhold blandt disse forhold, er Ummahs forhold til deres regenter. Realiteten i dag er, at regenterne slet ikke vil tolerere kritik eller diskussion fra Ummah, og Ummah diskuterer selv i al hemmelighed og holder ledelsen i foragt. I den fremtidige Khilafah Stat, skal denne situation ændres radikalt, og Ummah skal opfordres til at diskutere, debattere, og stille deres regenter til ansvar.

De fremtidige regenter skal også vise tegn på ydmyghed og ansvarlighed overfor oprigtig kritik. Dette er den eneste måde, hvorpå Khilafah Staten vil opnå succes og fremskridt. Dette er fortidens *Khulafaa Rashideen*s (de retsindige kaliffer) måde. Derfor skal det være *Da'wah*bærerens arbejde at fremme denne attitude og tænkningsgrad i Ummah, for dermed at bringe dem ud af vanen, hvor de får besked på hvad de skal foretage sig og så bare at udføre det.

En effektiv *Da'wah* finder sted, når folk overbevises om dine idéer. Og de vil aldrig blive overbevist, medmindre du tager deres omstændigheder og tænkning i betragtning, når du diskuterer med dem. Og det er kun ved at lytte til dem, og forholde dig til deres omstændigheder, at de vil sætte pris på hvad du

siger. De vil begynde at overveje dine udtalelser nøje, og undersøge deres egne idéer relateret til disse emner.

Dette producerer også en evne i dem til at tænke og granske tingene nøje. Hvis folk på den anden side overtales med glorificerede udtalelser og emner, som de egentlig ikke har sat pris på, så vil de blive folk, som lærer tingene udenad, og gentager dem på papegøjeagtig vis. De er ikke overbevist selv, så hvordan kan de være i stand til at overbevise andre?

Ofte er der adskillige årsager til, hvorfor *Da'wah*bærere måske mangler evnerne til at lytte, debattere og overbevise andre om deres idéer. Det kunne simpelthen være fordi de mangler den korrekte etikette for diskussion, eller mere alvorligt, det kunne være på grund af stolthed og fordi de vil vise sig frem. Det kan være, en *Da'wah*bærer ønsker at opretholde et image af sig selv, som en person der har viden, og han vil derfor ikke blive set tabe en diskussion med nogen som helst; og dette medfører, at de er meget utilnærmelige eller endda uoprigtige. For eksempel, hvis denne *Da'wah*bærer holdte en tale, hvor han forklarer publikum, at de skal arbejde for at etablere Khilafah Staten, men nogle blandt publikum ikke var enige, så vil han måske besvare deres uenighed, med latterliggørelse af deres holdninger, på grund af stolthed eller hovmodighed. Dette vil være forkert og vil distancere publikum endnu mere fra det, han forsøger at overbevise dem om at acceptere. Et andet eksempel er når muslimen forsøger at overbevise ikke-muslimen om Islams mægtighed, men fordi han blærer sig foran sine venner, så ender han med at gøre ikke-muslimen bitter, i stedet for at overbevise ham.

Disse typer af eksempler er tydelige for os alle sammen; og hvis de sker på grund af manglende viden, så er løsningen bare at påpege fejlen; men hvis det er på grund af stolthed eller fordi man vil vise sig, så skal det farlige ved den slags gøres tydelig for den, som er skyldig i denne fremgangsmåde (*Usloob*).

Den islamiske fremgangsmåde er meget klar, og vi skal adoptere den, hvis vi vil være i stand til at få succes i livet som forældre, søskende, ægtemænd, koner, *Da'wah*bærere, regenter, venner, arbejdsgivere eller enhver anden facet i livet.

Hvis vi tager et kig på lektionerne fra Islam, vil vi opdage, at Islam bygger en overbevisning i folk, altså kræver Allah ﷻ ikke erkendelse, uden først at bringe et overbevisende bevis. Han ﷻ siger:

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنزَلَ اللّهُ مِنَ السَّمَاء مِن مَّاء فَأَحْيَا بِهِ الأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخِّرِ بَيْنَ السَّمَاء وَالأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾

"Sandelig i Himlenes og Jordens skabelse, og vekslen mellem nat og dag, og skibene der flyder på vandet med det der bringer folk gavn, og det Allah nedsender fra himlen af vand, hvormed der frembringes liv til jorden efter tørke, og skabende alle former for dyr. Og vindene og skyernes adfærd mellem himlen og jorden, er alt sammen tegn for dem, som besidder et intellekt!" [Al-Baqarah 2:164]

Profeten ﷺ lærte os den bedste diskussionsetik. Muslim rapporterede via Mu'awiyah b. Al-Hakam Al-Salami, som sagde: "Jeg bedte bag Allahs Sendebud ﷺ, og en person i forsamlingen nyste, så jeg sagde: 'Må Allah vise dig Sin Nåde' (*Yarhamuk Allah*). Folk stirrede på mig, og viste deres utilfredshed med min handling. Jeg sagde: "Ve over mig, hvorfor stirrer I sådan på mig?" De begyndte at slå (klaske) på deres lår med deres hænder og da jeg indså, at de ville have mig til at være tavs, blev jeg sur, men sagde intet. Allahs Sendebud ﷺ afsluttede bønnen - må min far og mor blive ofret for ham; jeg fandt ingen bedre lærer end ham, hverken før eller efter ham ﷺ. Han hverken skældte ud, slog eller bandede ad mig men sagde bare: **"At tale til andre under Bønnen (Salah) er ikke passende, for Bønnen drejer sig om at glorificere Allah, lovprise Hans Mægtighed, og recitere Qur'anen**."

Der findes mange lektioner fra Profetens ﷺ liv og hans Sahabah ﷺ, angående vores måde at diskutere på og behovet for altid at være oprigtig, og ikke forsøge at vise nogen, at man er perfekt og fejlfri.

'Abdullah bin Mas'ud ﷺ sagde: *"Åh folk! Hvis nogen ved en ting, så lad ham sige det, men hvis han ikke ved det, så skal han sige, 'Allah ved bedst', fordi det er et tegn på besiddelse af viden, at man siger, 'Allah ved bedst' om noget, som man ikke har viden om."*

Og dette er ydmyghedens tegn, som vi skal besidde, således at vi bliver overbevisende i folks øjne, på grund af oprigtighedens lys og ikke på grund af styrken i vores evne til at debattere.

Det, der adskiller Islam fra alle andre livssyn og ideologier, er det faktum, at den bygger på et solidt grundlag, som bringer overbevisninger til forstanden. Derfor skal vi være oprigtige, ikke ved at diktere ting for andre, men ved at åbne døren for en tovejskommunikation, så de får mulighed for at granske og betvivle.